

ת"פ 66231/11/19 - מדינת ישראל נגד גריגורי וורוביוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 66231-11-19 מדינת ישראל נ' וורוביוב

לפני כבוד השופט הבכיר שאול אבינור
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ספיר שחף-יגר
נגד
הנאשם: גריגורי וורוביוב
ע"י ב"כ עו"ד פולינה סורין

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון - בביצוע העבירות הבאות: **הסגת גבול**, לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); **תקיפה הגורמת חבלה ממשית**, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין; ו**תקיפה סתם**, לפי הוראות סעיף 380 לחוק העונשין.
2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בתמצית, כלהלן:
 - ביום 24.08.2018, בשעה 23:58 או בסמוך לכך, נהג המתלונן ברכבו ברחוב בלפור בבת ים, תוך שחיפש חניה בסמוך לביתו. הנאשם - שבינו לבין המתלונן אין היכרות מוקדמת - ניגש אל דלת הרכב שהיתה סגורה ופתח אותה, נכנס לרכב והתיישב ברכב ללא רשותו של הנאשם.
 - הנאשם פנה אל המתלונן ודרש ממנו כי יסיע אותו לביתו. המתלונן סירב, חנה ליד ביתו והשניים ירדו מהרכב, כאשר המתלונן הציע להזמין מונית עבור הנאשם.
 - על רקע סירובו של המתלונן להסיע את הנאשם אל יעדו החל הנאשם להכות את הרכב ולנסות לפתוח את דלתות הרכב שהיו נעולות. המתלונן ניסה להזיז את הנאשם מהרכב בעוד שהנאשם, בתגובה, תקף את המתלונן בכך שהלם במכת אגרוף בפניו בלסת ימין. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמה למתלונן חבלה ממשית בדמות המטומה מדממת בשפה ובחניכיים התחתונות.
 - המתלונן התקשר לשכנו ודיווח לו כי הנאשם תקף אותו ומזיק לרכבים. השכן ירד מדירתו ופגש בנאשם, אשר חבט בארון החשמל באמצעות ידיו. השכן תפס בידו של הנאשם והוביל אותו אל מחוץ ללובי הבניין, אך שם תקף אותו הנאשם בכך שחנק אותו.
 - לאחר שהנאשם נעצר ושהה בתא מעצר בתחנת משטרה, נכנסו לתא שוטרת ושוטר במסגרת מילוי תפקידיהם. הנאשם תקף את השוטר בכך שירק על חולצתו.
3. הדיונים המקדמיים בתיק החלו לפני מותב קודם והועברו לפניי בשל שינויים בסדרי עבודת בית המשפט.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון, דיוני בעיקרו, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן אשר עובדותיו פורטו לעיל. יש לציין כי בכתב האישום המתוקן נערכו תיקונים מהותיים הן בעובדות הנטענות והן בהוראות החיקוק. הצדדים עתרו במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן, אך בד בבד המאשימה הודיעה כי עמדתה היא לענישה של מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 13 ואילך).

4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשת הצדדים והורה על קבלת תסקיר שירות המבחן, תוך שהבהיר כי אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה לעניין הענישה שתיגזר בסופו של יום (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 27 ואילך).

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

5. תסקיר שירות המבחן (מיום 07.09.2022) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1993 (כבן 30 שנים כיום). הנאשם רווק, המתגורר בבית סבתו בטבריה ועוסק בתחום השיפוצים. נסיבות חייו של הנאשם מורכבות ומפאת צנעת הפרט לא יצוינו פרטיהן כאן, כאשר די לציין כי בעת שהיה ילד מת אביו של הנאשם, בנסיבות טרגיות. עקב כך חווה הנאשם מעברים שונים, גם בין מסגרות לימודיות, לא השלים תעודת בגרות ואף הסתבך בפלילים.

6. הנאשם שיתף כי בעת ביצוע העבירות דנא הוא נהג לשתות לשוכרה במסיבות, עד לאובדן הכרה, וגם את הרקע לביצוע העבירות הסביר בהתנהגות בהשפעת אלכוהול. בבדיקת סמים שנערכה לנאשם נמצאו בגופו שרידי קוקאין, אותם התקשה להסביר. בנוסף, הנאשם נמנע מלהתייצב במרכז "חוסן" - מרכז לטיפול בהתמכרויות בטבריה - לשם הופנה בהסכמתו לצורך עריכת אבחון, על אף ניסיונות לזימונו (בין לבין מסר הנאשם בבדיקת שתן נקייה).

7. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע הבנה ואף אמפתיה לנפגעי העבירות ומסר לשירות המבחן כי הוא מתחרט על מעשיו. עם זאת הוסיף הנאשם וציין כי אינו רואה צורך בהתערבות טיפולית, שכן מאז ביצוע העבירות חלף זמן רב והוא לא שב והסתבך בביצוע עבירות אלימות נוספות. בנסיבות אלה, ועל רקע קשיי הנאשם בשיתוף פעולה נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו.

8. בדיון שנערך לאחר שנתקבל התסקיר הנ"ל עתרה ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים, שכן הנאשם כבר פנה לטענתו למרכז חוסן ואף נקבעה לו פגישה שם, ובנסיבות אלה נעתר בית המשפט לבקשה (בפרוטוקול, עמ' 9 שורה 12 ואילך). בתסקיר המשלים (מיום 23.11.2022) נתברר כי בשלב מאוחר יותר הנאשם אכן פנה למרכז חוסן ואף נמצא מתאים להשתלב בהליך טיפולי שם. במפגש עם שירות המבחן הסביר הנאשם את ניתוק הקשר בעבר בכך שהטלפון שהיה ברשותו נשבר, אך הביע רצון ונזקקות טיפולית ותיאר את התסכול אותו הוא חש כיום, תוך הבעת רצון לשנות את אורחות חייו. בנסיבות אלה עתר שירות המבחן לדחייה בת מספר חודשים, על מנת לאפשר את שילוב הנאשם בהליך טיפולי.

9. דא עקא, כעולה מהתסקיר המשלים הנוסף (מיום 27.02.2023), שהנאשם ניתק קשר עם מרכז חוסן ומספר ניסיונות שנעשו על מנת לחדש את הקשר עמו העלו חרס. בנסיבות אלה - נוכח קשיי שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, כמו גם ניתוק הקשר עם המסגרת הטיפולית - העריך שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להתחייב להליך שיקומי. שירות המבחן העריך אפוא כי הפרוגנוזה הטיפולית בעניינו של הנאשם היא נמוכה וממילא נמנע מהמלצה טיפולית לגביו.

ג. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:

10. מטעם המאשימה הוגש, כראייה לקביעת העונש, תדפיס המידע הפלילי של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מתדפיס זה לנאשם - כאמור יליד שנת 1993, כבן 30 שנים כיום - הרשעה קודמת אחת, משנת 2020, בעבירה של תיווך בעסקת סמים. בגין עבירה זו נשפט הנאשם לעונש של 50 ימי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, ולענישה נלווית.
11. בטיעוניה לעונש עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם, תוך שהדגישה כי גם לאחר התיקונים עסקינן באירוע מתמשך וחמור מאוד, שבא לידי ביטוי לא רק באלימות בדרכים אלא המשיך באלימות כלפי גורמי אכיפת החוק. הלכה למעשה מדובר באלימות שהפעיל הנאשם נגד שלושה קורבנות שונים, כאשר הנאשם לא חדל ממעשיו הגם שהיו לו מספר הזדמנויות לעשות כן.
12. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה ממעשיו של הנאשם, וביניהם ההגנה על זכותו של כל אדם לשמירת שלמות גופם וביטחונם וכן ההגנה על זכות הקניין. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה ב"כ המאשימה, בין השאר, לת"פ (שלום ת"א) 25164-02-21 **מדינת ישראל נ' שמעיה** (21.02.2023), שם נקבע - בגין אירוע של "זעם בדרכים" - מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל. יש לציין כי בעניין **שמעיה** הנ"ל נערכה סקירה של פסיקה רבה, לרבות הכרעת הדין בת"פ (שלום ת"א) 33995-10-13 **מדינת ישראל נ' בוהדנה** (01.11.2015), בה נערך דיון בהיבטי החומרה השונים של תופעת הזעם בדרכים.
13. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לת"פ (שלום קריות) 38558-08-21 **מדינת ישראל נ' אמבורג** (21.12.2021), שם נקבע מתחם שבין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל - אך בגין אירוע חמור מבענייננו, בו דובר גם בעבירה של גניבה ובתקיפה מתוכננת. מכל מקום, בענייננו עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
14. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמדה ב"כ המאשימה על ההיבטים השליליים העולים מתסקירי שירות המבחן; ובמיוחד על העובדה שהנאשם לא השכיל לנצל כראוי - ולמעשה כלל - את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו על ידי גורמי הטיפול השונים. ב"כ המאשימה ערה לזמן הניכר שחלף מאז ביצוע העבירות, אך ביקשה שלא ליתן לו משמעות לקולה, שכן חלוף הזמן נגרם בשל חוסר שיתוף הפעולה מצידו של הנאשם, לרבות באי התייצבות לדיונים.
15. בנסיבות אלה ביקשה ב"כ המאשימה לגזור את דינו של הנאשם בשליש האמצעי של המתחם לו טענה ולהשית עליו 9 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית שתכלול מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצויים משמעותיים למתלונן ולשכן.
16. ב"כ הנאשם, מצידה, מתחה ביקורת על טיעון ב"כ המאשימה - המבקש לסווג את האירוע דנא במסגרת התופעה החמורה של זעם בדרכים - כאשר עסקינן באירוע שתחילתו בכך שנאשם שיכור נכנס לרכב של אדם זר וביקש טרמפ. לכן, כך לטענת הסניגורית, לא ניתן לראות את האירוע דנא כאירוע שמקורו בסכסוך על רקע השימוש בדרך.
17. עוד הרחיבה ב"כ הנאשם בתיאור נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, שכאמור גר כיום אצל סבתו בטבריה אך מצליח לפרנס עצמו בעבודה בשיפוצים, בתל אביב, תוך ש"עסוק במלחמת הקיום שלו" (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 14 ואילך). הסניגורית ערה לכך שהנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו, אך לשיטתה בנסיבות חייו הקשות הוא לא יכול היה להתפנות להליכים טיפוליים.

18. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הסתפק בטיעוני הסניגורית (בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 30).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

19. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגיניו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

20. מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה לעניין הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות על ידי הנאשם. כידוע, תנאי יסודי לקיומה של חברה תרבותית הוא עקירת האלימות הפיסית מן השורש, ועל כן הפסיקה חוזרת ומטעימה את הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלימות - גם לצורכי הרתעה. לפיכך, כאשר מדובר בעבירות תקיפה הגורמות לחבלות, נפסק שוב ושוב כי יש להשית על המבצעים ענישה הכוללת רכיב של מאסר בפועל, ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

21. אמנם, כטיעון הסניגורית, לא מדובר בעניינינו במקרה הנכנס במובהק בגדרי התופעה הפסולה והחמורה של "זעם בדרכים", אך עדיין מדובר בעבירות הקשורות לשימוש ברכב. יתר על כן, קביעת מתחם העונש ההולם נגזרת, כאמור לעיל, לא רק מחומרת העבירות כשלעצמן, אלא גם מחומרתן בנסיבות שבהן הן בוצעו, ובמקרה דנא מתקיימות מספר נסיבות חומרה.

22. עסקינן במקרה שהחל בהתנהגות בריונית של הנאשם, אשר נכנס בחצות-ליל לרכבו של אדם זר, שאינו מוכר לו, תוך דרישה להסעה, ונקל לשער את התחושות שחש המתלונן באותן נסיבות. יתר על כן, הנאשם לא הסתפק בכך אלא בהמשך הדברים תקף את המתלונן באגרוף לפניו, ובהמשך אף תקף את השכן וגם ירק על שוטר. יודגש, כי גם אם אקבל את הטענה שמעשי הנאשם נעשו על רקע השפעת משקאות משכרים, אין בכך משום נסיבה מקלה מהותית שהרי עסקינן בצריכה רצונית של משקאות כאמור.

23. בנסיבות אלה דומה כי המתחם שנקבע בעניין **שמעיה הנ"ל** - שם דובר אמנם בתקיפה חמורה במידה מסוימת מעניינינו, אך בקורבן אחד בלבד - מתאימה למקרה דנא (השווה גם ת"פ (שלום רחובות) 1143-04-20 **מדינת ישראל נ' פוסלושני** (27.06.2022) והפסיקה המאוזכרת שם). אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

24. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

25. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם, יליד שנת 1993 (כבן 30 שנים כיום), הרשעה קודמת אחת בגין עבירות סמים, משנת 2020 (בגין עבירה משנת 2018). לא מדובר אפוא בנאשם שעברו נקי, אך מאידך לא מדובר בהרשעה קודמת שהיא רלוואנטית לעניינינו.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע בנאשם ובמיוחד ביכולתו להתפרנס ולקיים את עצמו. עם זאת, גזירת עונש כאמור לנשיאה בדרך של עבודות שירות תגבש פגיעה מתונה

בהרבה.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה, ובמיוחד הוויתור על העדת המתלונן והשכן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם. בנוסף, לפני שירות המבחן הביע הנאשם לא רק צער וחרטה אלא גם הבנה ואף אמפתיה לנפגעי העבירה.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - מאז ביצוע העבירות חלפה כבר תקופה ממושכת. אכן, כטענת ב"כ המאשימה, חלק ניכר מחלוף הזמן נגרם בשל התנהלות הנאשם, במיוחד בעתירה לשילוב בהליכי טיפול כאשר לבסוף הוא לא הצליח לאזור כוחות על מנת להשתתף בהם. עם זאת, עדיין יש משמעות לעובדה שבכל התקופה הממושכת הנ"ל לא שב הנאשם לבצע עבירות; עובדה המלמדת, ולו במידה מסוימת, על כך שהנאשם אמנם מבקש להתרחק מדרך העבירה ולקיים אורח חיים נורמטיבי.

26. המסקנה המתבקשת ממכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל היא כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה באופן שניתן - ולו במידת מה לפנים משורת הדין - להסתפק בגזירת עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

ו. סוף דבר:

27. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 4 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 18.05.2023.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 03.09.2023 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת המאסר בעבודות שירות, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) קנס בסך של 500 ₪, או 3 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01.09.2023.

(ד) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 4,000 ₪, ופיצויים לשכן, עד תביעה מס' 4, בסך של 1,500 ₪.

הפיצויים, בסך כולל של 5,500 ₪, ישולמו ב-11 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.10.2023 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן והשכן, לצורך העברת הפיצויים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ג, 10 יולי 2023, במעמד הצדדים.